

Jeg synes, konklusionen er ekstremt kortfattet, og den er skrevet på en måde, hvor jeg godt forstår det, der står her i konklusionen. De ord, der står her, er jo rigtige: At resolution 1441 fra den 8. november sidste år giver et mere juridisk opdateret grundlag, end der var i 1998, for da lå resolutionen tilbage fra 1990-91. Så tidsmæssigt er det et mere opdateret grundlag.

Men indholdet i resolution 1441 siger jo noget andet end den konklusion, som regeringen drager på baggrund af det juridiske notat. Man drager den konklusion nu, at man kan gå i krig. Det er ikke det, resolution 1441 gav grundlag for. Det er det, udenrigsministeren har sagt her til Folketinget måned efter måned: Det kræver Sikkerhedsrådets beslutning. Ikke i form af en ny resolution, det har vi heller aldrig sagt fra Socialdemokratiets side, men det kræver Sikkerhedsrådets beslutning. Det er det, som vi har troet vi var enige om. Det var det, som vi har fået at vide: Forankringen i FN var i Sikkerhedsrådet.

Kl. 11.55

Det er derfor, at man, når man læser det juridiske notat, måske skal lægge mere vægt på at læse den juridiske analyse, for analysen her er stjerneklar. Den siger netop, at i 1998 var de to tidligere resolutioner fra 1990 og 1991 gældende, der var ikke nogen suspension, men det blev der den 8. november. Da blev der en de facto-suspension, indtil Sikkerhedsrådet har truffet en ny beslutning.

Sådan læses det her notat ikke kun af mig, men af en række folkeretseksperter uden for det her hus. Derfor vil jeg foreslå, at vi i den udvalgsbehandling, vi nu skal have, får lejlighed til i Forsvarsudvalget at få nogle uafhængige juridiske folkeretseksperter ind, for det fortjener notatet her at blive udsat for. For de jurister, der har skrevet det i Folkeretskontoret i Udenrigsministeriets juridiske tjeneste, har skrevet det med meget, meget spids pen, og derfor fortjener vi som lovgivere at få mulighed for at drøfte det her igennem med uafhængige folk.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

De næste tre er hr. Helge Adam Møller, hr. Jens Hald Madsen og hr. Søren Krarup.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Frank Jensen havde ikke tid eller lyst før til at kommentere den omfattende tortur på tusind-

vis af mennesker, som Saddam Hussein udøver i Irak. Men lad mig så prøve et andet sted.

Jeg er sikker på, at hr. Frank Jensen læser Politiken, og jeg vil godt bede ham kommentere den artikel, som chefredaktør Tøger Seidenfaden havde for en måneds tid siden, hvor Tøger Seidenfaden beskrev den lov, man indførte i Irak i midten af 1990'erne, der sagde, at desertører og tyveknægte fik hugget højre hånd af. Året efter fremsatte han en ny lov, der også blev vedtaget, der sagde, at hvis man én gang til var desertør eller tyveknægt, skulle man brændemærkes i panden med et rødglødende jern, og loven beskriver nøjagtigt, hvor dybt og hvor bredt brændemærket skulle være.

Endelig året efter, og det er vel det mest groteske, fremsatte Hussein en ny lov, og den blev vedtaget ifølge Tøger Seidenfaden, der siger, at hvis en sygeplejerske eller en læge i Irak prøver på at sløre eller fjerne brændemærket i panden på en anden iraker, så får hun eller han skåret øret af. Det var, hvad Tøger Seidenfaden fortalte i Politiken.

Jeg vil spørge hr. Frank Jensen: Hvornår er nok nok?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Frank Jensen: Hvis man vil forsvare en forlængelse af tiden til våbeninspektørerne, så kan hr. Frank Jensen meget hurtigt komme ind og skulle forsvare hr. Saddam Husseins vilje. For hvis Saddam Hussein ikke har vilje til at følge resolution 1441, nemlig bevise, at han samarbejder, bevise, at han afvæbner, så er der ikke nogen grund til at forlænge tiden.

Derfor må hr. Frank Jensen komme op nu og forsvare Saddam Hussein, forsvare Saddam Husseins vilje til at samarbejde, at afvæbne. Så må hr. Frank Jensen komme op og bevise, at Saddam Hussein gennem de her 12 år har vist en utrolig vilje til at samarbejde. Han må bevise, at man har foretaget en afvæbning. Det håber jeg at hr. Frank Jensen kan.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

I anledning af hr. Frank Jensens forsøg på sådan at legitimere den nuværende socialdemokratiske svigten er der en anden historisk ting, der falder mig ind. I februar 1983 deltog jeg i et møde her i København med Socialdemokratiets forhenværende forsvarsordfører Robert Peder-